

ядоса. Безъ да ще, замахна, Дана цапароса. Тя скочи отъ стола. Другитѣ повлѣче. Намѣтката скжса. И трѣбваше всички да бѣгаме вече...

Но на заговѣзни всичко се прощава. А пъкъ и на баба лесно ѝ минава. Азъ свикахъ отново моята дружина и шепнешкомъ рекохъ:

— Страшното се мина. Сега можемъ вече въ кжши да се върнемъ — сърдцето на баба съ молба да обърнемъ.

Но тукъ се обади патиланчо Данчо:

— Азъ измислихъ нѣщо. Ще видите всички, колко е чудесно! Така ще се върнемъ при баба по-лесно.

— Кажи, да го чуемъ!

— Ще сберемъ парички, по левче отъ всички. Портокалъ ще купимъ, И съ него на прошка при баба ще идемъ. Ржка ще цѣлунемъ. И ти речъ ще кажешъ, бате Патилане. И по медъ и масло всичкото ще стане.